

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Urto/5/2020
Identifikačné číslo spisu:	5020010013
Dátum vydania rozhodnutia:	21.07.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:5020010013.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Aleny Šiškovéj a JUDr. Martiny Zeleňakovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. júla 2020 v Bratislave, v trestnej veci odsúdeného W. P. v konaní o uznanie a výkon cudzozemského rozhodnutia, pre prečin podvodu podľa § 209 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a iné, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. júna 2020, sp. zn. 0 Ntc 13/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 veta druhá Tr. por. v spojení s § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. odvolanie odsúdeného W. P. s a z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo 16. júna 2020, sp. zn. 0 Ntc 13/2020, podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii, a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“), rozhodol o uznaní a výkone rozsudku Okresného súdu v Ostrave z 11. októbra 2013, sp. zn. 72 T 104/2013 (právoplatného 11. októbra 2013), v spojení s uznesením Okresného súdu v Ostrave z 15. novembra 2017, sp. zn. 72 T 104/2013 (právoplatného 5. decembra 2017), ďalej aj „cudzozemské rozhodnutie“, vo výroku o vine a treste odňatia slobody, ktorým bol W. P., štátny občan Slovenskej republiky s trvalým pobytom v B. G., uznaný za vinného z prečinu podvodu podľa § 209 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, zo zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a z prečinu neoprávneného zaobstarania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 234 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, ktorých trestných činov sa dopustil na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti rozsudku, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere dva roky a šesť mesiacov, a to na území Slovenskej republiky. Podľa § 517 ods. 1 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. krajský súd zaradil odsúdeného W. P. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odsúdený odvolanie ihneď po jeho verejnom vyhlásení dňa 16. júna 2020. Opravný prostriedok odôvodnil dodatočným písomným podaním uskutočneným prostredníctvom

obhajcu Mgr. Ľubomíra Hagara, doručeným krajskému súdu 6. júla 2020, v ktorom stručne upresnil, že odvolanie smeruje proti všetkým výrokom napadnutého rozsudku a je odôvodnené záujmom odsúdeného na preskúmaní veci Najvyšším súdom Slovenskej republiky, pretože boli porušené jeho práva zakotvené v právnom poriadku Slovenskej republiky.

Odvolanie odsúdeného bolo zaslané na vedomie Krajskej prokuratúry v Žiline. Vyjadrenie v tejto veci nebolo podané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd“) ako súd odvolací na podklade včas podaného odvolania odsúdeného W. P. ako oprávnenej osoby (§ 518 ods. 4 Tr. por. v spojení s § 29 zákona č. 549/2011 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že 27. apríla 2020 bola Krajskému súdu v Žiline doručená žiadosť Okresného súdu v Ostrave, Česká republika, o vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia, ktorým bola odsúdenému W. P., štátnemu občanovi Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území, uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody. Uznávaným cudzozemským rozhodnutím mal byť rozsudok Okresného súdu v Ostrave z 11. októbra 2013, sp. zn. 72 T 104/2013, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného na skutkovom základe v bode 1 a v bode 2 z prečinu podvodu podľa § 209 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, súčasne zo zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky a z prečinu neoprávneného zaobstarania, falšovania a pozmeňovania platobného prostriedku podľa § 234 ods. 1 Trestného zákonníka Českej republiky, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody na dva roky a šesť mesiacov s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní štyroch rokov a čiastočne mu bola uložená povinnosť náhrady škody; v spojení s uznesením Okresného súdu v Ostrave z 15. novembra 2017, sp. zn. 72 T 104/2013, ktorým súd štátu pôvodu vyslovil, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil, trest odňatia slobody v trvaní dva roky a šesť mesiacov vykoná, a na tento účel ho zaradil do väznice s ostrahou. Justičný orgán štátu pôvodu spolu so žiadosťou predložil predmetné rozhodnutie s vyznačenou právoplatnosťou a osvedčenie podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „osvedčenie“). Osvedčenie okrem základných údajov týkajúcich sa odsúdeného, rozhodnutí, ktoré mali byť predmetom uznávacieho konania, popisu skutkov a ich právnej kvalifikácie, obsahovalo aj informáciu, že dotyčná osoba sa osobne zúčastnila súdneho konania, v ktorom rozhodnutie bolo vydané, a stanovisko k veci zo strany odsúdeného bolo zabezpečené počas výsluchu na Krajskej prokuratúre v Žiline dňa 11. marca 2020 po jeho zadržaní na základe európskeho zatýkacieho rozkazu.

Po vykonaní príslušných lustrácií, obdržaní potvrdenia o štátnom občianstve a trvalom pobyte odsúdeného a po zabezpečení vyjadrenia prokurátora, Krajský súd v Žiline ako súd vecne a miestne príslušný, za súčasného plynutia vydávacej väzby u odsúdeného na základe uznesenia Krajského súdu v Žiline z 10. marca 2020, sp. zn. 0 Ntc 7/2020, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu z 26. marca 2020, sp. zn. 5 Tost 12/2020, na neverejnom zasadnutí (s verejným vyhlásením rozsudku) rozhodol o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia. Na podklade predložených relevantných častí procesného spisu sa vysporiadal so všetkými podmienkami pre uznanie a výkon rozhodnutia, najmä v zmysle § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z., a svoje rozhodnutie vecne odôvodnil.

Najvyšší súd po preskúmaní spisového materiálu nezistil prekážky bránice uznaniu a výkonu cudzozemského rozhodnutia, resp. dôvody pre ich odmietnutie.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,

b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo

c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak

a) proti tej istej osobe pre ten istý skutok už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom alebo ak súd má informáciu, že konanie vedené v niektorom členskom štáte proti tej istej osobe pre ten istý skutok sa právoplatne skončilo odsudzujúcim rozsudkom, ktorý bol už vykonaný, v súčasnosti sa vykonáva alebo už nemôže byť vykonaný podľa právnych predpisov štátu, v ktorom bol vynesенý,

b) skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu,

c) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu,

d) osoba, proti ktorej rozhodnutie smeruje, nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky z dôvodu jej veku trestne zodpovedná za konanie, pre ktoré bolo vydané rozhodnutie,

e) výkon rozhodnutia je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

f) nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1,

g) odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním výkonu rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje,

h) rozhodnutie zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu, alebo ak vydané osvedčenie je neúplné, nie je priložený preklad do štátneho jazyka podľa § 23, alebo ak neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone a nebolo riadne doplnené na základe žiadosti súdu v určenej lehote,

i) dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov,

j) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní, a tento právny zástupca ju v konaní obhajoval, alebo

3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na

ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok alebo nepodala opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

k) nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g),

l) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať a nemožno postupovať podľa § 17 ods. 2,

m) nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie späť.

Podľa § 16 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. súd môže rozhodnúť o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia aj vtedy, ak sa rozhodnutie týka skutkov, ktoré sa podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považujú za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky, pričom súd zohľadní najmä okolnosti spáchania skutku.

Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že odsúdený W. P. je štátnym občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území od 26. marca 2007 a oba skutky, pre ktoré bol štátom pôvodu odsúdený, vykazujú z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky znaky trestných činov, pričom nespádajú pod činy, u ktorých nie je potrebné skúmanie obojstrannej trestnosti v zmysle § 4 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. Možno teda konštatovať, že podmienky ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. ako primárne predpoklady pre postup podľa § 17 ods. 1 uvedeného zákona boli splnené. V nadväznosti na uvedené je zároveň vylúčený dôvod pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. b/ i písm. f/ zákona č. 549/2011 Z. z.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., odvolací súd nezistil, že by vo vzťahu k odsúdenému a skutkom, ktoré sú predmetom tohto konania, bolo už bolo právoplatne rozhodnuté slovenským súdom a nedisponuje ani informáciou, že by takéto konanie bolo vedené v inom členskom štáte, prípadne že by bola uložená sankcia vykonaná (písm. a/ uvedeného ustanovenia); odsúdený W. P. nie je vyňatý z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu podľa § 8 Tr. por. a nie je osobou, ktorá by z dôvodu veku nebola trestne zodpovedná v zmysle § 22 Tr. zák. (písm. c/, písm. d/ uvedeného ustanovenia); odsúdený v rámci výsluchu na Krajskej prokuratúre v Žiline dňa 11. marca 2020 výslovne uviedol, že uloženú sankciu si chce vykonať na území Slovenskej republiky (písm. g/ uvedeného ustanovenia); výkon rozhodnutia nie je podľa právneho poriadku Slovenskej republiky premľaný (písm. e/ uvedeného ustanovenia), dĺžka uloženej sankcie nie je kratšia ako šesť mesiacov a uložený trest nezahŕňa opatrenie, ktoré nemožno vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky alebo na systém zdravotníctva Slovenskej republiky vykonať (písm. i/, písm. l/ uvedeného ustanovenia); uznávané rozhodnutia zodpovedajú vydanému osvedčeniu a osvedčenie má všetky predpísané náležitosti (písm. h/ uvedeného ustanovenia), odsúdený sa zúčastnil konania v štáte pôvodu (písm. j/ uvedeného ustanovenia). Ostatné dôvody pre odmietnutie uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia sa rovnako nepreukázali (§ 16 ods. 1 písm. k/, písm. m/, § 16 ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z.).

S ohľadom na uvedené, Najvyšší súd považuje závery krajského súdu v otázke splnenia podmienok pre uznanie a výkon cudzozemského rozhodnutia za zákonné a vecne správne. Rovnako tak považuje za náležitý a odôvodnený postup krajského súdu, ktorým rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z., akceptoval výrok o vine a uznal výrok o treste odňatia slobody s tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona č. 549/2011 Z. z. Prihliadajúc na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu, pri súčasnom rešpektovaní pravidiel

vyjadreného v § 17 ods. 4 zákona č. 549/2011 Z. z., je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Vychádzajúc z § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. a z osobitostí danej veci prvostupňový súd nepochybil ani v otázke zaradenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia. Najvyšší súd sa s postupom a závermi prvostupňového súdu stotožňuje v plnom rozsahu a s poukazom na to, že rozhodnutie súdu prvého a druhého stupňa tvoria jeden celok, ich nebude opakovať. Na dôvažok dodáva, že ustanovenie § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 549/2011 Z. z. striktno vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia, a v prípade, ak súd takéto dôvody nezistí, rozhodne o uznaní a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z.). Z ustanovení zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky, odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok, nemôže konať inak, než cudzie rozhodnutie uznať. V rámci uznávacieho konania odsudzujúce rozhodnutie iného členského štátu Európskej únie teda nie je možné preskúmať zo žiadnych iných hľadísk.

K odvolacím námietkam odsúdeného je potrebné dodať, že tieto boli formulované veľmi všeobecne, bez vysvetlenia či spresnenia, aké konkrétne práva jemu prináležiace, zakotvené v právnom poriadku Slovenskej republiky, boli porušené a akým spôsobom, resp. akým konkrétnym postupom príslušných orgánov. Odvolací súd preto nemohol pristúpiť k vecnému preskúmaniu takýchto námietok. Vo všeobecnosti však treba konštatovať, že Najvyšší súd nezistil žiadne porušenie práv odsúdeného ani iné pochybenia, ktoré by mohli mať z hľadiska odvolacieho prieskumu v tomto konaní relevanciu a ktoré by bolo potrebné odstrániť, pretože krajský súd pri uznaní cudzozemského rozhodnutia postupoval plne v súlade so zákonom.

Najvyšší súd dospel k záveru, že rozhodnutie krajského súdu je zákonné a správne, preto odvolanie odsúdeného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.